

GUDS UTVALDA PLATS

FÖR TILLBEDJAN

Låt oss förbli stående ett ögonblick medan vi böjer våra huvuden i bön. Och nu med våra huvuden böjda, och jag litar på att våra hjärtan också är böjda, undrar jag hur många här inne i kväll som skulle vilja bli ihågkomna i bön, om något särskilt? Skulle du bara vilja räkka upp din hand och säga: ”Gud, ge mig i kväll det som jag söker efter.” Herren välsigne dig.

² Vår himmelske Fader, när vi nu ödmjukt närmar oss denna Nådatron, går vi genom tron över Gränsen dit Gud och Änglarna och Keruberna och hela den himmelska hären är församlade. För Han sa att inte ens en sparv kan falla till marken utan att den himmelske Fadern vet om det. Hur mycket mer vet Han inte här, när hundratals människor har sina huvuden böjda, och kallar på Dig om särskilda önskemål? Fader, se ner på den behövande världen i kväll, för vi är ett behövande folk.

³ Och jag ber, Gud, att för att vi har samlats här och för Dig uttrycker vår tro på en levande Gud, som verkligen svarar på böner, har vi kommit ut ifrån de oomskurnas värld, på hjärtan och öron, kommit ut för att leva ett avskilt liv och för att leva i bekännelsen av vår tro på Dig. I kväll har vi räckt upp våra händer och sagt: ”Vi är i behov.” Käre Gud, svara på vartenda ett av deras önskemål.

⁴ Och så, Fader, ber vi, att Du ska besöka oss i kväll i Ordet. Vi kommer hit för tillrättavisning, för förståelse, så att vi ska veta precis hur vi ska leva i denna tid, vad man ska se fram emot, vad man ska göra. För vi vet att Herrens Tillkommelse närmar sig, enligt alla de tecken som profeterna förutsa. Vi närmar oss den tiden, Herre, när fullständig befrielse ska ges till Dina barn. Gud, låt oss, varenda en, vara där, Fader. Må inte en enda fattas. Det är vårt syfte med att vara här, Herre. Vi älskar Dig och vi försöker förbereda oss för den stunden.

⁵ Tala till oss i kväll, ber vi igen. Och hela de sjuka. Alla de sjuka och de plågade som är i byggnaden, vi ber att Du ska hela dem, Herre, och särskilt dem med andliga behov. Vi ber att Du ska frälsa varenda förlorad själ. Fyll varenda troende med Den Helige Ande. Och förnya styrkan och Kraften i Dina troende barn. Bevilja oss de här sakerna, Fader. Vi ber om mycket, för att Du sa till oss att be, ”be om överflöd, be om stora ting, många av dem”, så att vår glädje blir fullkomlig. Och vi ber om dem i Jesu Kristi Namn. Amen.

Var så goda och sitt.

⁶ Jag ser det verkligen som en stor förmån i kväll, att få vara tillbaka här på plattformen igen, här på det här gymnasiet, att möta de här fina människorna som har samlats här ute för att höra Evangeliet. Jag ber om Guds barmhärtighet att hjälpa mig att säga er Sanningen, så långt jag känner till Sanningen. Han kan fortfarande stänga munnen på en människa, liksom Han kunde stänga munnen på ett lejon. Och om jag någonsin skulle försöka att säga något som var fel och emot Hans vilja, är det min uppriktiga bön att Han ska stänga min mun så att jag inte säger det. För jag vill verkligen själv vara i Himmelen, och jag skulle aldrig vara där, och förutom allt det där skulle jag vara en falsk ledare, någon som hade gjort något falskt. Om jag gör det är det för att jag inte vet något annat. Herren välsigne er.

⁷ I morgon förmiddag nu, om det är Guds vilja, tänker jag tala om ämnet *Åktenskap och skilsmässa*. Och vi litar på att ni kommer och tar med era pennor och papper. Vi kommer inte att ta alltför lång tid, men jag skulle bara vilja . . . Det var min syfte med att vara tillbaka här i Indiana först, att jag hade lovat er det. Och jag ska försöka i morgon förmiddag. Om jag inte gör det i morgon förmiddag, så gör jag det i morgon kväll. Men jag ska försöka i morgon förmiddag, om Herren vill, att tala om ämnet, de två tankeskolorna. Och må Gud hjälpa oss att få veta vad som är Sanning, bara att veta vad som är Sanning, så vi kan vandra i Sanning och i Ljus. Vi . . .

⁸ Ni vet, jag brukade ha en gammal färgad vän. Han sa till mig, han sa: "Broder Billy", sa han, "jag — jag vill inte ha några svårigheter vid floden." Han sa: "Jag vill ha min biljett i handen. Och när visselpipan ljuder vill jag inte ha några problem där." Jag har bett Herren för länge sedan, om det är något fel, så låt mig lösa det just nu", sa han, "för det kommer att vara mörkt och stormigt den där morgonen, när fartyget går mot andra sidan." Han sa: "Jag vill inte ha någon störning. Jag vill ta hand om alltsammans nu." Det är det vi är här för, försöka ta hand om alla störningar så att vi kan gå ombord den stunden.

⁹ Nu ska jag inte tala till Er så länge i kväll, för vi har två möten i morgon. Och sedan åker jag iväg någon annanstans direkt, till ett annat, fler möten.

¹⁰ Men nu i Femte Mosebok, så vill jag läsa från det 16:e kapitlet, de tre första verserna, i Femte Mosebok 16:1 till 3.

Ge akt på månaden Abib, och håll påskhögtid . . . HERREN, din Gud, . . . för i (fjärde) månaden Abib förde HERREN, din Gud, dig ut ur—ut ur Egypten om natten.

Därför ska du slakta påskoffer åt HERREN, din Gud, av fåren och nötboskapen, på den plats som HERREN har utvalt och där han vill låta sitt namn bo.

¹¹ Nu är mitt ämne i kväll: *Guds utvalda plats för tillbedjan.*

Om ni lägger märke till det, månaden A-b-a-d . . . b där betyder "april". April månad är när de fördes ut.

Och nu är det underliga att vi i kväll, som tillbedjare av Gud i den här tiden som vi lever i, att vi ser att det finns så många olika idéer hos människorna. Och så länge det finns olika idéer om saker och ting, det finns olika frågor, så måste det finnas ett enda sant svar på varenda fråga som ställs.

Om jag skulle ställa frågan: "Vad är *det här*?"

"Tja", skulle de säga, "ett skrivbord."

"Vad är det till för?" Förstår ni?

¹² Där kan nu någon säga: "Det är inte ett skrivbord. Det är en tavla." Nåväl, det är en tavla, men ändå är det ett skrivbord. Ser ni, det måste finnas ett sant svar på det.

Och om jag skulle ställa en fråga om någonting, måste det finnas ett sant svar. Det kan vara något i närheten av det, men det måste finnas ett sant, direkt svar på varje fråga. Så därför måste varje fråga som dyker upp i våra liv, det måste finnas ett sant, korrekt svar.

¹³ Och nu i dag hör — hör vi det sägas, så många av våra människor i världen i dag . . .

Som missionär har jag gjort flera resor över havet och världen runt, jag har kommit i kontakt med många olika religioner, sådana som Buddha och muhammedaner och sikher och jainer och vad mer, religionerna i världen. Och så här i våra egna Förenta Stater och andra främmande länder, träffat alla våra olika församlingar, som våra samfundsförsamlingar, de börjar med den tidiga romersk-katolska och sedan till den grekiska och så vidare och de — de olika riterna, och sedan ner i de . . . alla samfundstidsåldrarna, med drygt niohundra olika protestantiska samfund.

I var och en av dem kan man såklart se deras idé, och jag kan inte klandra dem. Varenda en påstår att de är sanningen, de har sanningen. Och de människor som tillhör de där församlingarna borde tro det, för de har satsat sin — sin destination, sin eviga destination, på den församlingens lära. Och de är så olika, den ena från den andra, att det blir drygt niohundra olika frågor.

Därför, eftersom det är drygt niohundra olika frågor, måste det finnas ett enda korrekt Svar. Och jag skulle vilja att vi i kväll, eftersom vi försöker komma till Himlen och möta vår Herre Jesus som vi alla älskar, jag skulle vilja söka i Skrifterna för att finna det där.

¹⁴ Så, om det är en biblisk fråga, då borde den ha ett bibliskt svar. Det borde inte kunna komma från någon grupp människor, från någon viss gemenskap, eller från någon utbildare eller från något samfund. Det borde komma direkt från Skriften, där Guds

mötesplats är, för tillbedjan. Och visst, eftersom Han är Gud så finns det en mötesplats någonstans, där Han möter oss.

¹⁵ Nu finner vi här att i Femte Mosebok här i början, så hänvisade Mose bakåt i Skriften, till de saker som han hade talat om för dem, hur Han hade fört dem ut ur Egypten med en stor, stark arm, och först hade grundat dem.

De kallades "Guds folk" tills de kom ut ur Egypten, och sedan kallades de "Guds församling". För en församling är en församling, rättare sagt, *församlingen* betyder "de utkallade", de som har blivit utkallade. Och de kom ut ur Egypten för att vara församlingen.

¹⁶ Nu sa Gud till dem, när de . . . innan de uppförde templet och vad de än gjorde, "Jag ska välja ut platsen för Min tillbedjan och Jag ska sätta mitt Namn på den." Och det är den enda plats där Gud någonsin skulle möta någon, det var genom Hans eget val. Han valde Sin plats, och där Han valde Sin plats, satte Han Sitt Namn, den andra versen här säger oss det. Han skulle låta Sitt Namn bo på den plats som Han hade utvalt för människor att tillbe Honom på. Nu är saken den, att vi vill få reda på var den där platsen är.

¹⁷ Med drygt niohundra olika idéer, eftersom vi går förbi all hednisk religion, och talar bara om kristen religion. Men jag har känsla för hedningarna, annars skulle jag verkligen inte åka dit bort och tala med dem. Men de har fel. Kristendomen är den enda religion som är sann, det är kristendomen. Och jag säger det inte exakt för att jag är en kristen, utan för att jag tror att det är Sanningen. Det är den enda religion som är rätt.

¹⁸ Jag har varit i graven där den vita hästen byts ut var fjärde timme. Där Mohammed, en stor präst och — och ledare strax efter Kristus, ansågs vara profet, och jag tvivlar inte på att han var det, strax efter Mackabéer-bröderna. Men när de . . . Han dog. Han påstod att han skulle uppstå igen och skulle erövra hela världen. Nu byter de vakter ungefär var fjärde timme, och de har en vit häst vid hans grav. De har i tvåtusen år väntat sig att han ska uppstå igen och erövra världen. Men ni ser . . .

¹⁹ Och man går till Buddha. Buddha levde för många hundra år, för omkring tvåtusentrehundra år sedan, Japans gud. Och så var han filosof, ungefär som Konfucius och så vidare.

Men alla dessa, gru. . . grundarna och så vidare, de dog allesammans med sin filosofi och är begravna och i graven.

Men i kristendomen, som grundades av Jesus Kristus, där finns en tom grav. Han var den ende Man som någonsin har stått på jorden, levtt och sagt: "Jag har makt att lägga ner mitt liv och låta det uppstå igen." Och Han gjorde det. Och Han lever i dag.

Och vi vet att Han lever, för att Han är med oss och bevisar Sig genom fysiska tecken och under, som Han lovade att Han

skulle göra för att visa det. I och med att en Eldstod, som ledde Israels barn genom öknen, är med oss i dag, till och med låtit Sig fotograferas och utför de tecken och under som Han lovade att Den skulle göra i den här tiden, när man ser alla de Ord som Han lovade bli uppenbarade i den här tiden. Därför är resten av den hedniska världen utesluten. Det är kristendomen!

²⁰ Eftersom det nu finns drygt niohundra frågor om var Gud möts, ”Han möter metodisterna, eller Han möter baptisterna, och Han möts i *det ena* och *det andra* och *det andra*.” Nu finns det en fråga där, så var och en måste söka sin frälsning med fruktan och bävan.

Men i kväll vill jag försöka finna och bevisa i Skriften, var den rätta platsen är där Gud möter och tillber tillsammans med människorna. Och om det är så, så är det den enda plats där Han någonsin kommer att mötas på.

²¹ Nu tog vi den här texten ur Femte Mosebok. Det är ett grekiskt ord som har en sammansatt betydelse, rättare sagt betyder det ”två lagar”. Det grekiska ordet, *Femte Mosebok*, betyder ”två olika lagar”.

Och det är precis vad Gud har, två olika lagar. Och en av dem är en dödens lag och den andra är en Livets lag. Gud har två lagar. Att följa Honom och tjäna Honom och tillbe Honom är Liv, att avvisa Det är döden. Det finns två lagar i Gud.

²² Så, en av de där lagarna för- . . . förkunnades för världen vid berget Sinai. Gud gav lagen åt Moses och Israel. Inte för att lagen kunde hjälpa dem, utan lagen visade bara för dem att de var syndare. Fram till den tiden visste de inte vad synd var, förrän de fick en lag. Det kan inte finnas en lag utan ett straff. En lag är ingen lag utan straff. Så därför: ”Brott mot lagen är synd, och syndens lön är döden.” Så därför, innan Gud hade skapat en lag åt dem, tillräknades ingen överträdelse dem.

Om det inte finns någon lag här som säger att man inte får köra mer än tjugo engelska mil i timmen, då skulle man kunna köra över tjugo engelska mil i timmen. Men när det finns en lag som säger att man inte får göra det, då finns det en lag och ett straff för det.

²³ Döden nu, dödens lag, var de bud som gavs på berget Sinai som talade om för människan att han var en syndare. Och om han bröt mot Guds lag dog han. Men det finns ingen frälsning i lagen. Den . . . Den var bara en polis som kunde sätta en i fängelse, den hade ingenting att släppa ut en med.

Men sedan gav Han en annan lag, det var på berget Golgata, där synden tillräknades Jesus Kristus, och där betalades straffet. Och inte med . . . Utan lag, ”men av nåd är man frälst”, genom Guds nåd, genom Guds förutvetandes förutbestämmelse om ens varelse.

24 Nu ser vi de här två lagarna, Femte Mosebok talar om två lagar. Det fanns två lagar. Den ena var dödens lag och den andra Livets lag.

25 Det gavs också två förbund åt människorna. Vi ska tala om dem i morgon.

En av dem gavs till Adam på villkor: "Om du gör *så här* och inte gör *det där*", men den lagen bröts. Adam, Eva bröt den där i Edens lustgård.

Sedan slöt Gud det andra förbundet och gav det till Abraham, och den lagen var utan villkor. "Det är inte vad du har gjort eller vad du kommer att göra." Han sa: "Jag har redan gjort det." Det är nåden. Det är Livets lag. Gud gjorde det där för Abraham och hans Säd efter honom, det vill säga hela Abrahams Säd.

Som Bibeln säger: "Hela Israel kommer att bli frälst", men det betyder inte judarna. Som Paulus sa: "Det Israel som är det invändigt, eller Israel utvändigt." "Utvändigt", som vi talade om häromkvällen, det var Isaks barn, genom sex. Men Guds lag var genom Kristus, vilket var Abrahams kungliga Säd, att: "Av nåd blir hela Israel frälst". Det är: "Alla som är i Kristus är frälsta" alla, Guds andra förbund. Men alla de här sakerna förebådade Kristus.

26 Lägg nu märke till den andra versen. Den andra versen här i Femte Mosebok 16, "Tillbe på den plats som jag har utvalt." Så man måste tillbe Gud, Han sa "på den plats som Jag har utvalt", inte vad någon annan valt, utan "som Jag har valt".

Om Gud nu har valt en plats så är det upp till oss att ta reda på vad Han har sagt om den. Och var är den? Jag vill finna den, för jag vill verkligen tillbe Honom.

Vi är alla här i kväll för att tillbe Honom. Vi sitter här i kväll som metodister, baptister, katoliker, Jehovas vittnen, Christian Science och alla, men vi söker alla någonting.

Vi vill veta Sanningen. Bibeln säger: "Ni ska lära känna Sanningen, och Sanningen ska göra er fria."

Någon, man kan inte veta vad man gör, man vet inte hur man ska göra det förrän man vet hur man ska göra det. Man vet inte vad man ska göra förrän man vet hur man ska göra det, rättare sagt. Man måste veta vad man gör och hur man ska göra det.

27 Det här visar oss att Gud har en mötesplats för Sina tillbedjare på en viss plats. Bara på den platsen möter Gud Sina tillbedjare.

28 Dessutom, den plats som Han alltså har utvalt åt Sina tillbedjare, där hävdade Han att Han skulle låta Sitt Namn bo. Låt oss nu se efter och finna, genom Skriften, var den här platsen är. Säkerligen, om Gud sa att Han skulle låta Sitt Namn bo på den här platsen där Han hade valt att möta människorna

och tillbe tillsammans med dem . . . eller rättare sagt de tillber Honom, så finns det någonstans i Bibeln, för det var för alla tidsåldrar.

²⁹ Och den store oföränderlige Guden kan inte förändras. Människan förändras. Men man kan sätta sitt liv på vad som helst som Gud någonsin har sagt vid vilken tidpunkt som helst, för det är Sanningen. Det är Sanningen. För det är det enda jag kan lita på, det är Bibeln. För människors ord kommer att svika, men Gud är suverän.

I år borde jag veta mer än jag visste förra året. Det borde du också, varje dag. Vi är begränsade, så vi får mer kunskap.

Men Gud är obegränsad. Han är obegränsad. Och eftersom Han är obegränsad så kan Han inte få mer kunskap. Han är fullkomlig till att börja med. Varje beslut måste vara exakt rätt.

³⁰ Och det sätt som Gud handlade på en gång, så måste Han alltid handla, annars handlade Han fel när Han handlade första gången. Om en människa någonsin kommer till Gud för att få frälsning, på den grund Han tog emot honom på, så måste han tas emot på samma grund varje gång. Det är riktigt. Om en människa någonsin kom till Gud för att få gudomligt helande, och Gud tog emot honom på en viss grund, när nästa människa kommer så måste Han ta emot honom på samma sätt, annars gjorde Han fel när Han tog emot den första människan. Gud skapade en grund som Han skulle möta en människa på. Han skapade en grund för vad Han skulle göra, hur Han skulle göra det, och det var genom ett lamms offerblod i Edens lustgård. Gud har aldrig, någon gång, någonsin ändrat det.

³¹ Han bestämde hur Han skulle frälsa människan. Vi har i dag försökt att utbilda människan till det, vi försökte skola dem, försökte utbilda dem, försökte skapa samfund, försökte göra alla de här andra sorternas saker, ta in dem, skaka in dem, döpa in dem på alla andra sätt som finns, ta in dem på rekommendationer. Men fortfarande kvarstår detsamma, Gud möter en människa under Lammets utgjutna Blod. Blodet var Guds sätt i begynnelsen, och Blodet är Guds sätt i kväll. Det är bra att göra bot och alla de här sakerna, men frälsningen kommer bara genom Blodet. Blodet är det enda sätt som Gud valde att frälsa människan, och Han kan inte ändra det.

³² Job hade samma sak. Han visste att han var en rättfärdig för han hade offrat det — det offer som Gud hade krävt av honom.

³³ Låt oss nu söka för att se vad den här platsen är, och platsen där Han lät Sitt Namn bo. Vi kommer att vara tvungna att ta reda på var Han lät Sitt Namn bo. Så om vi finner vad Guds Namn är och var Han lät Det bo, då har vi platsen för tillbedjan, så fort vi finner det.

Alla de här sakerna var naturligtvis skuggor av saker som skulle komma. Hela lagen förebådade det som skulle komma.

³⁴ Precis som månen är en skugga av solen. Den står till tjänst i solens frånvaro, precis som Församlingen ska stå till tjänst i Guds S-o-n-s frånvaro. I Sonens frånvaro, tjänar det mindre Ljuset, Församlingen, de troende, Gud och ger Ljus i Sonens frånvaro. Men när solen går upp så ser man inte månen längre, för den har gått ner. Den behöver inte sitt ljus längre, för den får sitt ljus bara i andra hand, av solen. Som man och hustru är alltså solen och månen, Församlingen och Kristus.

³⁵ Nu finner vi att de här sakerna är en skugga av Kristus. Varje offer, högtid och allt i Gamla Testamentet förebådade Kristus, precis som skuggan lägger sig över golvet. Det är alltså här vi kommer att vara tvungna att finna den rätta platsen för tillbedjan, det är att gå tillbaka hit i Gamla Testamentet, där det gavs och se vad de här sakerna var.

³⁶ Så, när en skugga lägger sig över golvet så kan man avgöra om det är man, kvinna eller djur eller vad det nu kan vara, för det kastar en skugga på golvet. Och när den skuggan blir kortare, skuggan är ju det negativa och det kan inte finnas ett negativ utan ett positiv. Därför, när det positiva kommer närmare det negativa så uppslukas det negativa i det positiva. Skuggan och det – och det positiva kommer samman, och det är det som gör det till det positiva.

Och om ”alla de gamla sakerna”, säger Bibeln, ”i Gamla Testamentet var skuggor av det som skulle komma”, så var Kristus därför skuggan av det som skulle komma.

³⁷ Så vi kan genom förebilderna i Gamla Testamentet se var Han valde att låta Sitt Namn bo och att . . . för nu. Nu, liksom skuggan är en . . . lägger sig över golvet, sa jag, är den ett negativ som är en förebild, så att vi, tillbedjarna, också kan se Gamla Testamentets skuggor blekna in i det Nyas positiva.

³⁸ Alla högtiderna, nu, högtidsdagarna, hela tabernaklet, all veden, allt i tabernaklet, allt förebådade Kristus. Alla offer, alla lagar, allt var en förebild av Kristus. Vi har gått igenom det gång på gång här i tabernaklet.

Så vi ser av dessa, att varje trosbekännelse, kyrka och samfund lämnas långt bakom. Det är inte ens med i loppet alls. Varje trosbekännelse, varenda kyrka, vartenda samfund utelämnas fullständigt. Det finns ingen plats för dem alls.

³⁹ I Gamla Testamentet, eller någon annanstans i Bibeln, finns det inget som förebådar kyrkan, utan endast Babels torns påtvingade enhet. Det är det enda som förebådar enhet. För det var genom Nimrod, en ond man, som gick ut och tvingade alla de små länderna att komma till en enda plats och det här stora tornet. Det var naturligtvis en religiös tillbedjan, men den beaktades inte i Guds Ord. Så det är där man ser samfundsreligionen förebildad, Babels torn i Gamla

Testamentet. Den här religionen var förvisso en religion, men inte Guds Ords religion.

⁴⁰ Gud har inte valt att låta Sitt Namn bo i något samfund. Jag vill ha Skriftstället för det, om det är så. Jag vet att de påstår att Han har gjort det, men det har Han inte. Han kan inte låta Sitt Namn bo på många ställen, för Han sa att Han lät Sitt Namn bo på ett enda ställe. Och det där enda stället, vartenda ett av våra samfund vill säga att de är den platsen, men det är tvärt emot.

Men var lät Han Sitt Namn bo?

⁴¹ Och nu, Han, vad är Hans Namn, först och främst? Vi måste (Namn) ta reda på vad Guds Namn är innan vi kan ta reda på vad det är som Han sätter på platsen.

Nu finner vi att Han hade många titlar. Han kallas . . . Han kallades "Fadern", vilket är en titel. Och Han kallades "Son", vilket är en titel. Han kallades "Den Helige Ande", vilket är en titel. Han kallades "Sarons Ros", vilket är en titel. "Liljan i Dalen", en titel, "Morgonstjärnan". "Jehova-jireh, Jehovapha", sju olika sammansatta återlösarnamn, och de var titlar allesammans. Inget av dem var namn.

Men Han har ett Namn.

⁴² När Han mötte Moses hade Han ännu inget Namn, och Han sa till Moses: "JAG ÄR DEN JAG ÄR." Och när vi ser Jesus på jorden, som talar i Hebreerbrevets sjätte kapitel . . . Jag ber om ursäkt, Johannesevangeliet, sjätte kapitlet. Han sa: "JAG ÄR DEN JAG ÄR."

De sa: "Åh, Du är en Man som inte är över femtio år gammal och Du säger att Du har 'sett Abraham'?"

⁴³ Han sa: "Innan Abraham var till, ÄR JAG." Och "JAG ÄR" var den Ende, den brinnande busken, Eldstoden, som var i den brinnande busken på Mose tid, "JAG ÄR DEN JAG ÄR".

⁴⁴ Och nu finner vi att Jesus också sa: "Jag kom i min Faders Namn, och ni tog inte emot Mig." Då måste Faderns Namn vara Jesus. Det är riktigt. Faderns Namn är Jesus, för Jesus sa så. "Jag bär min Faders Namn. Jag kom i min Faders Namn, och ni tog inte emot Mig." Så Hans Namn var Jesus.

Och Gabriel kallade Honom för Jesus, profeterna kallade Honom för Jesus, och Han var absolut Jesus. Före Hans födelse kallade till och med den helige profeten Hans Namn för *Emmanuel*, vilket är "Gud med oss". Så: "Gud uppenbarades i köttet, för att ta bort världens synd", och genom att Han gjorde det, fick Han Namnet Jesus. Så Jesus är Namnet.

Och Namnet fick bo i en Man, inte en församling, inte ett samfund, inte en trosbekännelse, utan en Man! Han valde att låta Sitt Namn bo i Jesus Kristus. Nu finner vi att då blir Han platsen för Guds tillbedjan, där man tillber Honom.

45 Till och med innan Han ens föddes, kallades Hans Namn Jesus. Det var så viktigt, det gavs till Hans mor av Ängeln Gabriel, att Hans Namn skulle kallas "Jesus, Guds Son", vilket Han var.

46 Där har vi det då. Det här är det, enbart. Det är för Honom allena, Guds utvalda plats för tillbedjan. Guds utvalda plats. Gud valde att möta människan, inte i en församling, inte i ett samfund, inte i en trosbekännelse, utan i Kristus. Det är den enda plats där Gud kommer att möta en människa och han kan tillbe Gud, det är i Kristus. Det är det enda stället. Oavsett om man är metodist, baptist, katolik, protestant, vad man än kan vara, det finns bara en enda plats där man kan tillbe Gud på rätt sätt, det är i Kristus.

Romarbrevet 8:1 säger: "Därför finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, som inte vandrar efter köttet, utan efter Anden." Det är Evangeliet.

47 Vi kan vara oeniga om trosbekännelser. Vi kan vara oeniga om människoskapade teorier. Man kan gå i en metodistförsamling, man måste vara metodist, en baptist en baptist, en katolik en katolik. Men när man väl är döpt in i Kristus och har blivit en lem i Hans Kropp, då finns inga oenigheter. Partiernas skiljeväggar är nedrivna och man är fri, för man är i Kristus Jesus. Och man tillber Gud i Ande och i Sanning när man är i Kristus Jesus. Det är Guds plan för dig att tillbe Honom i Kristus Jesus.

48 Nu kan inget kyrkosamfund göra anspråk på det här, ingen kan göra anspråk på det där. Hur vågar ni göra sådana påståenden? Att göra något sådant skulle vara en antikristlig ande, att ta bort från Kristus, att ta från Honom. Det kan man inte göra. Kristus är den enda plats där Gud möter tillbedjarna.

49 De säger, i dag. Jag har haft folk som har sagt det till mig. En man ringde mig för inte så länge sedan i Beaumont i Texas. Han sa: "Herr Branham, om ert namn inte finns i vår kyrkobok så kan ni inte komma till Himlen." Skulle ni någonsin kunna tänka er det? Tro inte på något sådant. De tror att man måste tillhöra den där specifika kyrkan, annars kan man inte komma till Himlen. Det där är fel. Att tro det där är antikrist. Jag säger så här: Om du tror på en sådan ande, är du förlorad. Det är ett gott tecken på att man är förlorad, för det tar bort från det som Gud gjorde. Gud lät aldrig Sitt Namn bo i någon församling. Han lät Det bo i Sin Son, Kristus Jesus, när Han och Hans Son blev Ett. Det är den äkta platsen för tillbedjan. Ingen annan grund lades, ingen annan klippa.

På Kristus, den fasta Klippan, står jag,
Alla andra grunder är sjunkande sand.

Samfunden kommer att smulas sönder och falla, nationer kommer att förgås, men Han kommer att finnas kvar för evigt.

Ingen annan plats som en människa kan finna för att tillbe Gud, så att Gud svarar honom, ingen annan plats än i Kristus Jesus. Det är den enda platsen, den enda plats, där Gud valde att låta Sitt Namn bo, och den enda plats där Han möter människan för tillbedjan. Du är förlorad om du tror något annat.

⁵⁰ Lägg märke till att alla de sju judiska högtiderna hölls på samma plats. De höll aldrig en högtid *här* för metodisterna och en *här* borta för baptisterna, en *där* borta för presbyterianerna, en *här* bak för katolikerna och en för protestanterna. Alla sju högtiderna hölls på samma plats.

⁵¹ Det är en mycket vacker förebild här. Vi har just gått igenom de Sju Församlingstidsåldrarna, kommer att visa att Gud håller alla Sju Församlingstidsåldrarna i Ordet, för varje församlingstidsålder alstrade en del av Ordet, och när de alstrade det och de såg Ljuset.

Precis som de människor som först upptäckte att de skulle döpa i Jesu Namn. Vad gjorde de? De skapade ett samfund av det, och det dog där och då. Sedan flyttade Gud raka vägen ut i någon annan. Han kommer inte att stanna kvar i en av de där trosbekännelserna och dogmerna. Han har inget med det att göra. Det finns inget förvrängt hos Gud. Guds Ord är heligt, oförfalskat. Kristus är Guds centrum för tillbedjan. Han är Gud.

⁵² Alla sju högtiderna måste hållas på den här enda platsen. Man kunde inte hålla högtiden på någon annan plats. Men de där sju, plats . . . Årets sju högtider måste hållas på en plats. Därför måste de Sju Församlingstidsåldrarna komma från en enda plats, det var Kristus, som talade i alla de sju församlingstidsåldrarna. Det är exakt rätt. En förebild av de Sju Församlingstidsåldrarna, men de skapade samfund av det.

⁵³ Låt oss nu titta på en annan förebild medan vi är med här, det är påskens förebild, som förebådade Jesus. Vi lägger här märke till blodsoffret genom döden. Blodsoffret var den plats som förebådade Kristus. Kan ett samfund blöda, skulle man kunna tänka sig en församling som blöder, en samfundsblödning? Absolut inte. Det krävdes blod, som blödde från ett liv. Och livet, här kommer Jesus i sikte genom lammet. Lammet var en förebild av Kristus och förebådade Kristus, för Han var "Guds Lamm", som Johannes presenterade, "som tar bort världens synd". Vi finner Jesus komma i sikte här i Andra Mosebok, det 12:e kapitlet.

⁵⁴ Lägg märke till att det var den enda plats som döden inte kunde slå till mot. När döden skulle slå till mot landet var det tvunget att finnas en viss plats, alla som var under detta dog. Bara en enda plats! Det betydde inte att det var ett enda hus, men det var en enda plats, det var där lammet dödades. Där lammets blod var kunde inte dödsängeln slå till, för det var den enda plats där Gud hade satt Sitt Namn. Och det där lammet namngavs där

i begynnelsen, ett lamm. Lägg märke till, det var den enda plats han inte kunde slå till mot.

⁵⁵ Och nu är det samma sak i dag. Det finns bara en plats som den andliga döden inte kan slå till mot, det är Ordet. Döden kan inte slå till mot Ordet, för Det är Guds levande Ord.

Men när man sätter trosbekännelser tillsammans med Det, så flyttar Ordet ut till Sig självt. Det kommer att skilja sig liksom vatten från olja. Man kan inte blanda ihop det. Därför, ser ni, när trosbekännelsen kommer in i ett samfund, så går de allesammans efter trosbekännelsen, och Ordet dör ut och fortsätter tillsammans med någon annan och förökar Sig mer. Tar fart, när Det går från rättfärdiggörelsen, helgelsen, Den Helige Andes dop och vidare ut i Kornet! Ser ni vilken stig Gud har gått? För fram Sitt Namn hela tiden raka vägen fram på samma sätt, för Han är Ordet.

Lägg märke till att Det inte kan dö. Livets Ord kan inte dö.

⁵⁶ Lägg märke till hur fullkomligt det är nu. Dödsängeln förbjöds inte att slå till mot Egyptens mäktiga intellektuella folk. Den var inte förbjuden att slå till mot dess heliga länder, stora byggnader, faraoner. Eller landets präster, ängeln förbjöds inte att slå till mot dem. Den kunde slå till mot vilken byggnad som helst, vilken plats som helst, vem som helst, men den kunde inte slå till där lammet var.

Döden kan inte slå till där denna Guds föreskrivna plats är, och det är i Lammet.

⁵⁷ Lägg märke till att inte ens . . . Han förbjöds inte att slå till mot Israel eller dess hebreiska präster, eller något av deras samfund. Alla måste vara på Guds utvalda, föreskrivna plats, annars slog döden till.

⁵⁸ Församlingen, var man än är, vad man än tillhör, det gör ingen skillnad för mig. Men det är en sak man måste veta, man måste vara i Kristus, annars är man död. Man kan inte leva utanför Honom. Ens kyrka kan vara okej som byggnad. Ens gemenskap kan vara okej som människor. Men när man förnekar Kroppen, Blodet, Jesu Kristi Ord, är man död den minut man gör det. Det är Guds utvalda plats för tillbedjan. Det är exakt där Hans Namn är. Det var där Han valde att låta Sitt Namn bo, inte i församlingen utan i Sonen, Jesus Kristus.

⁵⁹ Lägg märke till att säkerheten bara låg på den plats Han valt, i Hans lamm och i lammets namn.

⁶⁰ Lägg märke till att det var ett "manligt" lamm, en han, inte en hon. Inte en kyrka, hon, utan Hans Namn, inte hennes namn. Där Han skulle möta människorna var inte i hennes namn, utan i Hans Namn, Han, Lammet!

⁶¹ Nu säger vi: "Församlingen, den stora, mäktiga församlingen, hon gjorde *det här* och hon gjorde *det där*."

Hon har uthärdat stormarna. Vi har ökat i befolkning. Vi är stora till antalet. Vi är en mäktig kyrka. Hon är något stort.”

Men Gud sa aldrig något om en hon. Han sa: ”Han.” ”Han” är mötesplatsen, Lammet, inte kyrkan. Inte hennes namn, utan Hans Namn. Han lät inte hennes namn bo någonstans. Han lät Sitt Namn bo i ”Honom”!

Det är därför: ”Allt vi måste göra, i ord eller handling, allt måste vi göra i Jesu Kristi Namn.” Om vi ber, måste vi be i Jesu Namn. Om vi ber om ett böneämne, måste vi be i Jesu Namn. Om vi vandrar, vandrar vi i Jesu Namn. Om vi talar, talar vi i Jesu Namn. Om vi döper, måste vi döpa i Jesu Kristi Namn. För: ”Allt som vi gör i ord eller handling, gör det i Jesu Kristi Namn.”

⁶² En man sa till mig en gång, när vi diskuterade det där, han sa: ”Broder Branham, min hustru, jag . . .”. Han sa: ”Hon, hennes namn är *Det-och-det*.” Han är predikant, sitter kanske här nu. Och han sa: ”Min hustru”, sa han, ”hon har mitt namn.” Jag säger bara *Jones*, för det var inte Jones. Han sa: ”Hon behöver inte gå upp varje morgon, hämta kvasten och säga: ’Nu sopar jag golvet i Jones namn och jag diskar i Jones namn, och jag lappar kläderna i Jones namn.’” Han sa: ”Jag tror inte att man behöver nämna något namn alls.”

Jag sa: ”Jag tror att man behöver det.” Det är riktigt.

Och han sa: ”Nå, varför? Hon behöver inte säga det. Allt hon gör är i Jones namn till att börja med.”

⁶³ Jag sa: ”Men du gick aldrig ner på en gata och fick tag i henne och sa: ’Kom här, Jones!’ Hon måste först bli ’Jones’ genom en ceremoni, en bröllopsceremoni. Om hon inte blev det, lever ni i äktenskapsbrott. Och om man är döpt på något annat sätt än i Jesu Kristi Namn, då är det ett äktenskapsbrotts-dop, som inte finns i Bibeln.”

Sedan: ”Vad ni än gör i ord och handling, gör det allt i Jesu Namn.” Vad gör man efter det! Men först har man kommit in i Hans Namn.

⁶⁴ Det finns många fina kvinnor i den här byggnaden i kväll, fina, lojala kvinnor, men det finns en enda Fru William Branham. Det är hon som följer med mig hem. Det är hon som är min hustru.

⁶⁵ Det finns fina människor i världen, fina församlingar, men det finns en enda Fru Jesus Kristus, och det är henne Han kommer för att hämta. Det är där Hans Namn ligger. Det är där Hans tillbedjan är, i Henne och Henne allena. Det är sant. Å, jajamensan. Vi finner att det är sant.

⁶⁶ Det är nu därför vi, ”Allt vi gör i ord eller handling, det gör vi i Jesu Kristi Namn.”

”Det finns inget annat namn givet under Himlen till frälsning, än Jesu Kristi Namn.” Apostlagärningarna, andra

kapitlet, säger så: "Så ska ni veta . . ." "Det finns inget annat namn under Himlen genom vilket människan kan bli frälst, bara i Jesu Kristi Namn." Amen. Jag hoppas att ni förstår det. Namnet Jesus Kristus, varje . . .

Den högsta Himlen heter som Han, "Hela familjen i Himlen heter Jesus", säger Bibeln, "och hela familjen på jorden heter Jesus." Så det där är Guds utvalda Namn och där Han har satt Det. Det är Hans plats för tillbedjan, det är i Jesus Kristus. Nu vet vi att det är så, ingen annan plats att tillbe än i Honom.

⁶⁷ "Det finns inget annat namn under Himlen, som är givet bland människor, genom vilket de kan bli frälsta." Guds Återlösningsnamn är Hans. Gud har ett namn, som heter Jehova-jireh, Jehova-rapha. *Jehova-jireh*: "Herren förlåter alla dina synder." *Jehova-rapha*: "Herren helar alla dina sjukdomar". Han hade många titlar. Men Han har ett enda Återlösningsnamn, som tillhör den mänskliga rasen, och det är Namnet "Jesus". Det är Hans Namn, som Han valde att sätta. Var satte Han Det? Han satte Det i Kristus.

⁶⁸ Alla andra församlingsnamn, trosbekännelser, titlar, det är döden att lita på dem. Om du litar på att metodistförsamlingen ska ta dig till Himlen är du förlorad. Om du litar på pingstvännerna, att pingstförsamlingen ska ta dig till Himlen, är du förlorad. Och baptisterna, lutheranerna, presbyterianerna, katolikerna, vilken annan församling som helst, om man litar på deras namn eller deras titel eller deras trosbekännelse, är man förlorad.

För man kan inte ens tillbe förrän man först kommer till platsen för tillbedjan. Amen. Det är den enda plats Gud möter den tillbedjande, det är den plats där Han valde att låta Sitt Namn bo. Alla andra, litar du på dem, kommer du att dö. Han också . . .

⁶⁹ Ännu en skugga av Jesus här, som jag har skrivit ner, Skriftstället. Han — Han förebådade här också: "Han måste vara felfri." Den plats där Han låter Sitt Namn bo, det här lammet måste vara felfritt.

Vilket samfund eller system kan man nu koppla det till, vilken kyrka, katolsk, protestantisk, judisk, vad det än är? Vilket system, samfund, kan man koppla till det här, "utan något fel på sig"? Det är förkastat och avvisat alltsammans!

Men det finns en plats! Halleluja! Den platsen är i Jesus Kristus. Det finns inte ett fel på Honom. Det finns ingen defekt på Honom.

Man kan inte nåla fast det här. Alla de här människorna som försöker göra det, säger att deras församling är felfri och allt *det här*. Den är smutsig, Ord-brytare, älskare, halv döda, laodiceisk, trosbekännelse, men det är inte Sanningen. Men till och med Pilatus själv, Hans fiende, sa: "Jag kan inte finna något fel på

Honom.” Hans egen fiende vittnade om att det inte fanns något fel på Honom. Man kan inte nåla fast någon synd på Honom.

⁷⁰ Han sa till prästerna på Sin tid: ”Vem av er kan anklaga mig för synd? Vem kan visa Mig att Jag är en syndare?”

Säg mig en enda församling som kan säga att de aldrig gjort något fel! Uppriktigt sagt finns det inte en enda, knappast, som inte har mördat och gjort allt som finns i almanackan att göra, knappast. Sedan ändå kalla sig . . . Så det är inte Guds mötesplats för tillbedjan, i någon trosbekännelse eller något samfund.

⁷¹ Mina vänner, jag vill inte såra några känslor, men jag är ansvarig för ett Budskap, och det där Budskapet är: ”Kom ut ur den här röran!” Och om jag ber er att komma ut, vart ska jag då ta er? Skulle jag vilja ta er till Branham Tabernacle? Det har lika mycket fel som resten av dem.

Men det finns en plats jag kan ta er till, där man är säker och skyddad från döden, det är i Jesus Kristus, det är Guds plats för tillbedjan. Det är den platsen jag presenterar för er i kväll, där Gud lät Sitt Namn bo. Där Han lovade att Han skulle möta varje person som kom in dit, Han skulle tillbe tillsammans med honom och festa tillsammans med honom, det är i Kristus, inte i någon kyrka, något tabernakel.

Men i Kristus är Han Guds Tabernakel. Han är den plats som Gud själv kom till och bodde i Honom. ”Denne är Min älskade Son, i Vilken jag finner behag i att bo i.” Det var där Gud bodde i tabernakel, hämtade Sitt Namn och placerade Det på Jesus Kristus. Därför sattes Hans Namn i en Man, Hans Son, Jesus Kristus, i vilken Han Själv bodde i tabernakel, och i det Tabernaklet.

Där, i en förebild, det gamla Jerusalem, de gamla högtiderna, det gamla templet, det var en förebild, när röken kom in, den dagen då förbundets ark gick in, och intog sin plats, och Guds Röst hördes från den.

Så hördes Guds Röst, när Han kom in i Tabernaklet, Jesus Kristus, vilket det Gamla (naturliga) var en förebild och en skugga av det Nya. Och när Han kom in i Kristus, sa Han: ”Detta är Min älskade Son, i Vilken Jag finner behag att bo i. Och Jag ska välja den plats där Jag ska låta Mitt Namn bo, och där jag ska möta människor och som Jag ska tillbe på.” Gud utvalde platsen, inte i något kyrkligt samfund utan i Jesus Kristus. Jajamensan.

⁷² Han måste också vara ”felfri”, som jag sa. Inget samfund kan göra anspråk på det. Det gör de, de är antikrist.

⁷³ Nu finner vi här, lägg märke till Hans skugga igen. Lammet ska förvaras. Det här finns nu i Andra Mosebok 12, om man antecknar det, Andra Mosebok 12:3 till 6. Lammet måste förvaras i fyra dagar för att prövas, för att se om det är värdigt att

offras ännu. Måste tas, undersökas om och om igen i fyra dagar, för att se om det är något fel på det, se om det är någon sjukdom i det, se om det är något fel med lammet. Det måste förvaras i fyra dagar.

⁷⁴ Lägg märke till det nu. En del av er kanske tyckte att det där var lite, det slaktades den fjortonde. Men, som ni minns, tog de lammet den tionde dagen i månaden och slaktade det den fjortonde dagen i månaden, ser ni, det förvarades i fyra dagar.

⁷⁵ Nu gick Jesus, Guds Namn, Lammet, in i Jerusalem och kom aldrig ut igen förrän efter Hans död, begravning och uppståndelse. Han förvarades under kritik i fyra dagar och fyra nätter. Hur perfekt det där Lammet förebådades, förvarades i fyra dagar. Det var när Pilatus sa: "Jag kan inte finna något fel på Honom."

⁷⁶ Ännu en skugga av Honom, inget ben kunde brytas i Honom, som var fullkomlig, när de inte kunde det. När de slaktade offret fick de inte bryta ett ben. Om det var brutet, avvisades det. Och de hade redan lyft hammaren för att krossa benen i Kristi ben, när de sa: "Han är redan död." De genomborrade Hans sida och fann Blod och vatten.

⁷⁷ Lägg märke till en annan stor sak här igen. Jag skulle inte hoppa över det, för Han var representerad i offren, måltidsoffret.

Jag minns en gång de hade en skola i Bibeln, som kallades för profeternas skola, och det var en riktig skola. Och vi finner att Elia gick upp dit till den där skolan en dag, och de sa: "Vi . . .". De bad honom att gå och sa: "När du är här, är saker och ting alltför rakt på sak." Så de ville att han skulle gå därifrån.

Och de gick ut för att ge honom middag. Och en grupp av prästerna gick ut, rättare sagt profeterna, för att få några ärtor, för att laga middag åt honom. Och när de gjorde det, samlade de ihop ett stort stort förkläde fullt av dem, och när de kom tillbaka, var det vilda gurkor, som var giftiga, och de kastade dem i grytan. Och grytorna började koka, och de, någon, sa: "Ack, det är död i grytan. Nu kan vi inte ens äta."

Och Elia sa: "Ge mig en handfull mjöl." Och han tog mjölet och kastade det i grytan och sa: "Ät. Grytan är botad."

⁷⁸ Matoffret var Kristus. Varje korn måste sättas lika, och varenda liten mjölbit måste malas på samma sätt, för mjöloffret. Det visar att Han är Helaren. Han ersätter och tar bort döden och sätter dit Livet genom de två lagarna. Halleluja! Där döden är, på ett ställe, när Kristus kommer in, kommer Livet in. Han är densamme i går, i dag och i evighet. Och där det var död, där blev det Liv, för att Kristus, mjöloffret, fördes in.

⁷⁹ Vilka härliga lektioner de här sakerna skulle vara, om vi tog oss tid att förklara dem! Lägg nu märke till att inte ett enda ord

av skuggorna slår fel. Inte ett enda ord om skuggan slog någonsin fel. Allting stämde perfekt.

Han är Guds utvalda plats för tillbedjan och Guds Namn är givet åt Honom. Han är Guds plats för tillbedjan och Guds Namn är givet åt Honom. Han är Guds Ord och Han är Guds Namn. Han är både Guds Ord och Guds Namn. "Han var Ordet, som blev kött." Han var Guds Ord, Guds Lamm, Guds Namn, och var Gud. Det var det Han var, den utvalda och enda platsen för tillbedjan av Gud.

⁸⁰ Och Gud avvisar alla andra platser utom i Jesus Kristus, man kan inte tillbe Honom var som helst. Han sa: "Förgäves dyrkar de Mig, de lär ut Läror som är människors bud." I dag har vi trobekännelser, dogmer och allt, som lär, att *det här* är sättet och *det där* är sättet.

Och Jesus sa: "Jag är Vägen, Sanningen och Livet, och ingen människa kan komma till Gud annat än genom Mig." Med andra ord: "Jag är Dörren till fårfallan. Alla utanför är rövare." Han är det enda sättet. Han är Dörren. Han är Vägen, Sanningen, Livet, allt som finns, den enda ingången, den enda platsen, den enda tillbedjan, det enda Namnet.

Allt är knutet till Jesus Kristus. Hela Gamla Testamentet är knutet till Honom. Nya Testamentet är knutet till Honom. Och Församlingen i dag är knuten till Honom genom Hans buds Ord. Det finns ingen annan plats, eller något annat Namn eller någonstans, där Gud någonsin lovade att möta en människa, bara i Jesus Kristus, Hans utvalda plats för tillbedjan.

⁸¹ Lägg märke till att Gud har lovat att möta Sina tillbedjare bara på denna enda plats, och det är efter Hans eget val, inte efter vårt val, inte efter vårt tänkesätt, utan efter Hans tänkesätt, Hans val. Och det skulle vara den plats där Han lät Sitt Namn bo, den som Han valde ut. Så vi finner att vi får reda på var Hans Namn var, vad Han valde, genom Sitt eget val.

⁸² Så, när vi har funnit den plats där Han lät Sitt Namn bo, det vill säga i Kristus Jesus, och det inte finns någon annan plats eller något annat namn, är ni nöjda med det? Säg: "Amen." [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Nu är saken den, att om vi finner var platsen är . . . Platsen för tillbedjan accepteras ingen annanstans än i Kristus.

Man kan omvända sig, man kan göra det, men man tillber ännu inte. Man ber om förlåtelse. Petrus sa . . .

På Pingstdagen, när de såg dem alla tala i tungor och stora tecken och under ägde rum, började de skratta, församlingen gjorde det, och sa: "De här männen är fulla av nytt vin. De betar sig som druckna människor . . ." Jungfrun Maria, allesammans, var tillsammans, etthundratjugo av dem. Och de raglade som druckna människor och talade i tungor och höll igång. De sa: "De här männen är fulla av nytt vin."

⁸³ Men Petrus stod upp och sa: ”Män och bröder, de här männen är inte fulla av nytt vin, för det är ju bara tredje timmen på dagen. Utan det här är det, som profeten Joel talade om: ’Och det ska ske i den yttersta tiden, säger Gud, att Jag ska utgjuta Min Ande över allt kött, era söner och döttrar ska profetera, över mina tjänarinnor och tjänsteflickor ska jag utgjuta av min Ande. Jag ska visa tecken på himlen och på jorden, eld, eldstoder, moln av rök. Det ska ske innan Herrens stora och fruktansvärda Dag ska komma, att var och en som åkallar Herrens Namn ska bli frälst.’”

⁸⁴ När de hörde detta fick de ett stygn i sitt hjärta och sa: ”Män och bröder, vad kan vi göra?”

⁸⁵ Petrus sa: ”Omvänd er, varenda en av er, och bli döpta i Jesu Kristi Namn till era synders förlåtelse, så ska ni få Den Helige Andes gåva. För löftet är att alla kommande generationer”. Nu finner vi det där.

⁸⁶ Nu vill vi ta reda på hur vi kommer *in i* Honom. Hur kommer vi till den här platsen för tillbedjan? Första Korintierbrevet 12 avgör det, för: ”Genom en enda Ande!” Inte genom en enda församling, inte genom en enda trosbekännelse, inte genom en enda pastor, inte genom en enda biskop, inte genom en enda präst. Utan: ”Genom en enda Helig Ande är vi alla döpta in i en enda Kropp”, vilken är Jesu Kristi Kropp, och underordnade varje gåva som finns i den Kroppen. Jajamensan! Inget gå in i, inget reciterande av trosbekännelser, inget upppumpande, svikande, handskakning eller något annat. Utan genom Födelsen är vi döpta in i Jesu Kristi Kropp! Amen. ”Genom en enda Helig Ande är vi alla döpta in i en enda Kropp.”

⁸⁷ Och vad är den där Kroppen? ”I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde bland oss.” Hur kan vi vara i den Kroppen och förneka ett enda Ord av Den, eller placera bort Det någon annanstans, så att Det inte ens finns i Kroppen? Hur kan vi någonsin göra det? Guds utvalda plats!

⁸⁸ Lägg märke till det, och när man verkligen är döpt in i Honom, är det sanna beviset att man tror på Honom, Ordet.

Hur kan man vara en del av Honom och förneka Honom? Hur kan jag förneka att min hand är min hand? Om det . . . Om jag gör det är det något mentalt fel på mig. Och hur kan jag det? Om det är något mentalt fel på mig, förneka att det där är min hand, förneka att det där är min fot, det är något andligt fel på den troende som förnekar något Ord som Gud någonsin har sagt och lovat. Det är något andligt fel på den så kallade troende.

⁸⁹ Man kan inte förneka en enda bokstav av Honom, för man har blivit en del av densamma. Man är en del av Honom, för att man är döpt in i Honom, genom att Den Helige Ande har fört en in i Jesu Kristi Kropp. Vad vackert!

⁹⁰ Gud hade en viss plats där Han mötte — Han mötte Abraham, och där tillbad Abraham. Hela vägen fram genom Testamentet!

Och Hans utlovade Ord kommer att tolkas i dig av Honom. Förstod ni det där? Ordet, som Han lovade att fullborda i den tid du lever i: du kommer att vara ett skrivet brev från Gud, läst av alla människor. Inte vad du gör anspråk på, utan vad Gud gör genom dig, det kommer att tala högre än något du skulle kunna göra anspråk på. Gud sa: ”Dessa tecken ska följa dem som tror.” Det där talar genom dig.

⁹¹ Han talade om den här tidsåldern, hur det skulle vara nu. Den här tidsålderns troende måste tro på Det Här, det Han utlovade för i dag. Precis som de var tvungna att gå in i arken för att bli frälsta, gå ut ur Egypten för att bli frälsta, måste de komma in i Kristus, för att bli frälsta nu, in i Ord-Budskapet, att Han är densamme i går, i dag och i evighet.

⁹² Hur kommer man in i Det? Genom dopet! Dop i vad, vatten? Genom Den Helige Ande! ”En enda Ande, vi är alla döpta in i denna enda Kropp.”

⁹³ Och Hans utlovade Ord, kommer Han inte att ... Man behöver inte tolka Det. Han kommer att tolka Det genom dig, vad du gör, vad Han lovade att göra. Den Församling som följer Honom kommer att vara så lik Honom att människorna kommer att förstå.

Titta på Petrus och Johannes när de ifrågasattes om helandet av en man vid porten, som kallades Sköna porten. De sa: ”De märkte”, de där prästerna gjorde det, ”att de var både okunniga och olärdna människor”, men de lägger märke till att de hade varit tillsammans med Jesus. För (vad?) de gjorde de saker som Han gjorde.

⁹⁴ Han måste ägna Sig åt det som tillhör Fadern. Och i dag måste det vara samma sak.

⁹⁵ Kom nu ihåg att Han är densamme i går, i dag och i evighet, för Gud möter dig i Honom, den enda plats som finns, för det är där Han har valt att låta Sitt Namn bo, i Jesus. ”Jesus” är Guds Namn. Kom ihåg att Fader, Son, Helig Ande är titlar till Namnet ”Jesus Kristus”.

⁹⁶ När Matteus sa: ”Gå därför ut och lär alla folk. Döp dem i Faderns och Sonens och Den Helige Andes namn.”

Så det har misstolkats i dag och sägs: ”I Faderns namn, Sonens namn, Den Helige Andes namn.” Det är inte ens skrivet. Det är: ”I Namnet”, ental, ”på Fadern, Sonen, Den Helige Ande”. *Fader* är inget namn, *Son* är inget namn, *Den Helige Ande* är inget namn, det är en titel.

Tio dagar senare ställde sig Petrus upp och sa: ”Omvänd er, varenda en av er, och bli döpta i Jesu Kristi Namn.” Gjorde han då det som Han sagt till honom att inte göra? Han gjorde det

som Han sagt till honom att göra. Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande är "Herren Jesus Kristus". Varje person i Nya Testamentet döptes i Herrens Jesu Kristi Namn.

⁹⁷ Inte en enda person i Bibeln blev någonsin döpt i titlarna Fader, Son, Helig Ande. Det där kom aldrig till existens förrän Nicaea-trosbekännelsen sattes upp i Nicaea i Rom. Det var en katolsk kyrkas orden, som fann, bekräftade samma sak i katekesen. Jag har det, det är riktigt, *Fakta om vår tro* och så vidare, att det absolut är en romersk-katolsk trosbekännelse. De kommer att säga dig att det inte finns i Bibeln, men de säger att de har makt att ändra de där Orden, om de vill, enligt påven. Jag tycker inte det.

Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet. "Och den som tar bort ett enda Ord ur den här Bibeln", sa Jesus, "eller lägger till ett enda ord i Den, hans del kommer att tas bort från Livets Bok." Ett enda Ord, inte en mening eller ett stycke, utan ett Ord! "Den som tar ett enda Ord . . .".

⁹⁸ I begynnelsen befäste Gud Sitt folk bakom Sitt Ord. Ett enda Ord, feltolkat, orsakade varenda död, varenda hjärtesorg, varenda sorg. Eva, hon bröt inte mot en mening, hon bröt ett Ord. När Jesus kom mitt i Boken . . . Det där var det första i Boken.

När Jesus kom mitt i Boken, vad sa Han? "Det står skrivet: Människan ska inte leva bara av bröd, utan av varje Ord som utgår från Guds mun."

I Bokens sista del, Uppenbarelsebokens 22:a kapitel, 18:e versen, Bibelns allra sista del, talar Jesus själv, säger: "Jag försäkrar att om någon människa tar bort ett enda Ord ur den här Boken eller lägger till ett enda ord till Den, kommer hans del att tas bort från Livets Bok", för att han är en falsk profet och har misstolkat det för människorna, och deras blod kommer att utkrävas av hans hand, när han gör så.

⁹⁹ Vi måste hålla oss till den där enda platsen för tillbedjan, det vill säga Jesus Kristus, Ordet, densamme i går, i dag och i evighet. Amen. Okej. Kom ihåg att det inte finns någon annan mötesplats att tillbe på, inte någon plats. Gud valde Den.

¹⁰⁰ Johannes, långt där borta vid förbindelsen mellan Nya och Gamla Testamentet. Lyssna noga nu. Lagg noga märke till detta. Johannes, den där stora örnen, kom flygande från öknen en dag, hans stora vingar utvecklade. Han lyste ner på Jordanflodens strand, en stor örnprofet som överbryggade vägen mellan Gamla och Nya Testamentet, och han kallade dem från höger och vänster. Han kallade till en omvändelsens dag.

Där kom fariséerna och sadducéerna ut, han sa: "Börja inte säga för dig själv: 'Vi har Abraham till vår fader', för jag säger er att Gud av de här stenarna kan låta barn uppstå åt Abraham." Oj, oj!

När han började föra ut sitt Evangelium och sa: ”Det står En ibland er Som ni inte känner. Jag har ännu inte identifierat Honom, men jag kommer att känna igen Honom när Han kommer. Jag är inte värdig att lossa Hans sko. Men Han kommer att döpa er med Den Helige Ande och Eld. Och Hans kastskovel är i Hans hand. Han kommer att grundligt rensa Sitt golv och Han ska bränna agnarna med outsläcklig Eld.”

¹⁰¹ Den där store Evangelieörnen satt där när han uttalade sina stora hot, och Filippus kom ut, rättare sagt Herodes, kejsaren på den tiden, ordergivaren, gifte sig med sin broders hustru. Och skulle ni kunna föreställa er den där stora Evangelie-örnen, sitta där och hålla tyst om det där?

En del av dem sa: ”Predika inte om äktenskap och skilsmässa nu, Johannes, för där sitter Herodes.”

¹⁰² Han gick rakt fram till honom och sa: ”Det är inte lovligt för dig att ha henne.” Just det!

Vad, han, vad var det? Han var den där örnen från öknen. Han var inte utbildad under människors skrämsel och hot, från något samfund. Utan han var utbildad under den Allsmäktige Gudens kraft till att veta vad som skulle komma att vara där. Han visste hur Messias skulle identifieras.

Halleluja! Ordet betyder: ”Prisa vår Gud!” Bli inte rädd! Jag har aldrig skadat någon än. Jag är inte upprymd. Jag vet precis var jag är.

Åh, när jag tänker på honom, den där stora örnen som flög där ute och satte sig ner! Han sa: ”Jag kommer att känna igen Honom när Han kommer.”

¹⁰³ En dag stod han där och predikade. Prästerna var på andra sidan och sa: ”Menar du att det ska komma en tid då det dagliga offret ska tas bort, det här mäktiga templet som vi har byggt, och allt arbete vi har utför, vårt stora samfund?”

Han sa: ”Det ska komma en tid då allt det där kommer att försvinna.”

”Så kan det inte vara. Du är en falsk profet!”

¹⁰⁴ Och han såg sig omkring. Han sa: ”Titta, där är Han! Där är Guds utvalda plats för tillbedjan. Där är Lammet, det verkliga Lammet som tar bort världens synd.” Han sa inte: ”Här kommer metodisterna, här kommer baptisterna eller katolikerna.” Han sa: ”Där kommer Guds Lamm, som tar bort världens synd.”

Den enda säkerhetszon som finns är i detta Guds Lamm. I Honom allena är frälsningen, inte i någon församling, någon trosbekännelse, något folk, någon fader, någon moder, någon helig man eller något, någon helig plats. Det är i den Helige Guden, Herren Jesus Kristus, där Gud lät Sitt Namn bo i en mänsklig Varelse för återlösningen, Som betalade priset för oss

syndare. Det är den enda plats där det finns frälsning. Det är Klippan jag står på.

¹⁰⁵ Johannes identifierade Honom. Han sa: "Jag kände Honom inte när jag såg Honom komma gående, men där ute där jag fick min skolning . . .". Inte i predikantskolan som hans pappa gjorde, inte utbildad till präst. Utan i öknen, där han var i den Allsmäktige Gudens teologiska predikantskola och väntade på Guds Ord, inte vad någon grupp människor hade kläckt ut, utan vad Gud hade sagt om Det. Och när Johannes tittade upp och såg Anden komma, sa han: "Jag bär vittnesbörd att det här är Han." Oj, oj!

Där är din plats för tillbedjan. Där är ditt gömställe. Där är Guds Lamm som tar bort världens synd. Inte någon kyrka, ingen trosbekännelse eller något annat, utan Guds Lamm som tar bort världens synd.

¹⁰⁶ Ser ni hur Johannes placerade det? Han sa inte: "Ni farisээр har rätt, ni sadducээр, herodianer." Han sa: "Där är Lammet." Det är platsen. Han har fått Namnet. Han är Den Ende. Inte något annat namn under Himlen!

¹⁰⁷ Titta vad Jesus sa om Johannes nu. En dag sände Johannes bud till Honom för att se vad Han gjorde. Jesus sa om honom: "Han var det där stora och skinande ljuset", för att visa dem den rätta väg som de skulle följa före Hans tillkommelse, Hans första tillkommelse. Lyssna noga. Missa det inte. Jesus sa: "Johannes var det där ljuset." Malaki 3, inget misstag! Profeten med det mäktiga lysande ljuset identifierade Jesus som den Ende, "Lammet". Alla andra lamm som de där prästerna talade om, och alla de där andra sakerna, var dåraktiga. Här var "Lammet"! Mannen med det mäktiga skinande ljuset, som Jesus sa att han var.

Malaki 3 säger: "Jag ska sända Min budbärare före Mitt ansikte för att bereda vägen." Och den som sändes för att bereda vägen, identifierade Honom, platsen. "Det där är Han! Det är inget misstag. Det där är Han! Jag ser tecknet som följer Honom. Jag vet att det där är Han, ett Ljus som kommer ner från Himlen och går över Honom." Det var säkert, det var Han.

¹⁰⁸ Då, min broder, vill jag fråga dig en sak som avslut. Vi kanske säger så här. I Malaki 4, är vi inte också utlovade en örn till, en Ljusstod att följa, för att visa den felande församlingen i den här tiden, att Han är Hebreerbrevet 13:8: "densamme i går, i dag och i evighet"? Är vi inte lovade att en till ska komma flygande från vildmarken? Amen! Det är exakt Sanningen. Så passande och träffande det är med Lukas 17:30, där Människosonen (Örnen) kommer att uppenbara Sig för att omintetgöra alla andra gudstjänstplatser som samfund och så vidare!

Gud valde Sin plats. Johannes sa: "Där är det!"

¹⁰⁹ Och så är vi lovade samma sak i den här tiden, Malaki 4, "För att vända barnens hjärtan tillbaka", att säga, att Han inte är död, de här sakerna är inte för en annan tidsålder. dopet i Jesu Namn gällde inte bara förr i tiden, utan Han är densamme nu. Amen. För att omintetgöra alla andra platser för tillbedjan, det är vad den yttersta tidens örn ska göra, visa att allt det andra är dårskap, samfund är dårskap, men samtidigt visa dem samma tecken som Han gjorde, att Han är densamme i går, i dag och i evighet. Halleluja!

¹¹⁰ I Uppenbarelseboken 4:7 hade vi också fyra Väsenden som vi just har gått igenom.

Det första var, fann vi . . . tog reda på att det var lejonet. Det var det första Väsende som gick ut för att möta den tidens utmaning, Lejonet av Juda stam.

Efter Honom kom nästa Väsende. Och vi finner att nästa Väsende var en oxe, vilket är ett lastdjur, ett offer. På den romerska domkyrkans tid dog Församlingen ut, offer.

Nästa som kom var en människa, var ett Väsende med en människas ansikte. Och den mannen var reformatorerna, människans utbildning, teologi och så vidare.

Men det sista Väsende som skulle flyga, det sista Väsende som skulle komma, Bibeln sa att det var en flygande örn. Halleluja! Och profeten sa om den här tiden: "Det ska bli ljusst." Oj, oj! "På den tiden ska det bli Ljust."

¹¹¹ Det har funnits en reformatorernas tid. Det har funnits en dag som bara är en skugga, som inte kan kallas dag eller natt. Men vid aftontiden, på Örnens tid:

Det ska bli Ljust vid Örnens tid,
 Vägen till Härligheten ska du säkert finna.
 I vattenvägen är Ljuset i dag,
 Begraven i Jesu dyrbara Namn.
 Ung och gammal, omvänd er från alla era
 synder,
 Den Helige Ande ska säkert döpa in er,
 För Aftontidsljusen har kommit,
 Det är ett faktum, att Gud och Kristus är Ett.

¹¹² Amen! Det ska bli Ljust vid aftontiden, på Guds enda utvalda plats att tillbe. Åh, vad har det här Budskapet kommit fram till, vad kommer Han att göra? Och på Hans tid ska det bli Ljust vid aftontiden, och (vad?) för att välkomna Sina barn tillbaka hem till det sanna Löfteslandet, genom samma Eldstodstecken som ledde Israels barn genom öknen.

Guds utvalda plats att tillbe på, Jesus Kristus. Det är det enda ställe som finns. Det är det enda Namn Gud har till frälsning. Det är detta som Han har gett familjen i Himlen till namn, när den befinner sig på jorden, nämligen Jesus Kristus.

113 Åh församling, åh människor, syndarvän, lita inte på något annat än Jesus Kristus. Lita inte på någon predikant. Lita inte på att någon annan ska rädda dig. Lita inte på någon kyrka, någon trosbekännelse, något samfund. Lita bara på Jesus Kristus, för Han är tidens Ljus.

Låt oss böja våra huvuden.

Det ska bli Ljust vid aftontiden,
 Vägen till Härligheten ska du säkert finna.
 I vattenvägen är Ljuset i dag,
 Begraven i Jesu dyrbara Namn.
 Ung och gammal, omvänd er från alla era
 synder,
 Den Helige Ande ska säkert komma in.
 Aftontidsljusen har kommit,
 Det är ett faktum, att Gud och Kristus är Ett.

114 Åh, broder, syster, om du inte har omvänt dig än, om du inte har blivit döpt i Jesu Kristi Namn, skulle du vilja ta det steget i kväll? Skulle du vilja ge Gud tillfälle att välkomna dig till den plats där du kan tillbe Honom? Kom ihåg, där utanför finns det ingen plats som Gud lovade att möta dig på och välkomna din tillbedjan.

115 Du säger: "Broder Branham, jag tillber precis lika uppriktigt!" Det gjorde Kain också. Han gjorde alla slags offer som Abel gjorde, men det var fel offer. Man kanske går i kyrkan och betalar sitt tionde och gör sin plikt, som en kristen bör, precis lika uppriktigt som vilken man eller kvinna som helst.

Jag har stått här nu i omkring trettio år runt i staden här och ropat ut samma Budskap. Jag håller på att bli gammal. Jag kan inte vara hos er alltför mycket längre. Men kom ihåg, min röst spelas in och på Domens Dag kommer den att tala emot dig.

116 Det finns bara en enda plats där Gud låter Sitt Namn bo, och det är inte i någon församling utan i Jesus. Det finns bara en enda plats för tillbedjan, bara en enda plats där man tas emot, och det är i den Ålskade, Jesus Kristus. "Det finns inget annat namn under Himlen givet bland människor att bli frälst genom", ingen kyrka, ingen trosbekännelse, inget alls. Jesus Kristus!

Och det är meningen att det ska vara tidens Budskap, "För att återupprätta barnens hjärtan tillbaka till den Tro som en gång överlämnades åt de heliga." Vill du inte ta emot Det i kväll?

Och medan vi har våra huvuden böjda.

117 Och de som skulle vilja bli ihågkomna i bön, skulle ni bara vilja räcka upp era händer. Vi kan inte inbjuda till altaret, för det är alldeles för många. Gud välsigne er. Åh! Till vänster om mig antar jag att det är trehundra.

118 Till höger om mig nu, skulle ni vilja räcka upp era händer och säga: "Jag vill bli ihågkommen." Jag antar att det är etthundrafemtio, eller fler, till höger om mig.

Vi har ett tabernakel här nere med en stor vattenbassäng, pastor, en fin pastor, broder Orman Neville, medarbetare, de här männen häromkring som ni ser och möter. Varje dag, varje kväll, varje timme, de väntar alltid på människor som vill bli döpta, som har omvänt sig. Och om du lyder det budet, är du säker, genom ett Guds löfte, om du är uppriktig i ditt hjärta, på att få Den Helige Andes dop.

119 Det finns bara en enda plats för tillbedjan. Det är inte i tabernaklet. Det är i Kristus. Hur kommer vi in i Honom? "Genom en enda Ande är vi alla döpta in i denna enda Kropp."

Låt oss be.

120 Käre Gud, när de här händerna räcktes upp visade de vad som fanns i hjärtat under den där handen, en övertygelse om att de är säkra på att de behöver hjälp från Dig. Jag ber för var och en av dem, Fader. Och jag ska citera Ditt Ord. Du sa: "Den som hör Mitt Ord och tror på Honom som sände Mig har evigt Liv och ska inte komma till Domen, utan har övergått från döden till Livet."

Fader, jag, som just hade varit borta från staden några veckor, kom tillbaka och frågade: "Om *den här*?"

"Åh, de är borta."

"Jaha, hur är det med . . .".

"De är borta."

121 Käre Gud, en efter en kallas vi, en efter en måste vi möta utmaningen att vandra ner genom dödsskuggans dal. Och det måste varenda en av oss, som dödliga. Men i kväll har Du erbjudit oss Din hemställan, att om vi skulle tro på Honom och bli döpta i Hans Namn, att Du skulle ta in oss. Och så i den här Kroppen, Kristi Kropp, inte i församlingen, utan i Kristi Kropp har den Kroppen redan blivit dömd. Den kommer inte att behöva komma till Domen. Gud hällde ut Sin vrede över den där kroppen, och den kroppen är fri från synd, och, när vi är i Honom gör han oss fria från synden genom Sin Försoning som dog för oss. Och där inne har vi gemenskap med varandra, medan Jesu Kristi, Guds Sons, Blod håller oss rena från all synd och förorening.

122 Fader Gud, jag ber, att Du ska ta var och en av dem in i Ditt Rike. Bevilja oss det, Gud. Må inte en enda av dem gå förlorad, må det inte vara någon pojke eller flicka, man eller kvinna. Herre, några av mina egna sitter här i kväll, som är utanför det där Blodet. Så väl jag kan komma ihåg min pappas ord! Och jag ber, käre Gud, att ingen av dem ska gå förlorad. Bevilja oss det, Herre. Jag tror på Dig nu, med allt som jag har att tro med.

123 Påverka mina bröder, systrar, mina vänner här på den här platsen i kväll och där ute vid telefonen. Flera olika stater lyssnar, hela vägen från östkusten till västern. Jag ber, käre Gud, långt ner över öknarna där i Tucson, långt borta i Kalifornien, uppe i Nevada och Idaho, långt borta i öst och däromkring, nere i Texas, medan den här inbjudan ges sitter folk i – i små kyrkor, bensinstationer, hem, och lyssnar. Åh, Gud, må den där vilsegågne mannen eller kvinnan, pojken eller flickan, komma till Dig denna stund. Bevilja oss det just nu. Vi ber om det i Jesu Namn, att de ska finna den här trygga platsen medan det finns tid.

När vi ser handskriften på väggen, jorden håller på att bli nervös, är befrielsens tid inne. En del av vår nation sjunker, den andra delen gungar och sprängs av jordbävningar, som Jesus lovade att det skulle bli. Låt det inte vara alltför länge för dem, Herre. Må de ta emot det nu, för vi överlämnar dem åt Dig som mötets, Evangeliets, troféer i Jesu Namn. Amen.

124 Tror ni på Honom? Gud välsigne er. Hur många tror att det där är Sanningen, till vänster om mig? Räck upp din hand. Hur många till höger om mig? Räck upp din hand. Gud välsigne er. Så långt jag ser, varenda en. Det där är Sanningen, vänner. Gud vet att det där är sant.

125 Medan vi nu är i Honom, och när vi är i Honom, har ni tillgång till allt Han dog för. Och vad dog Han för? ”Han blev sårad för våra överträdelser och slagen för våra missgärningar. Straffet blev lagt på Honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår blev vi helade.” Tror du på det där? Tror du på Hans försoning för helande nu?

126 Finns det några sjuka bland oss? Låt dem räcka upp sina händer, höger eller vänster. Stora skaror av sjukdom. Jag kan inte kalla till en bönekö. Ni ser, jag har inte . . . kan inte komma upp på plattformen. Det finns inget sätt att göra det.

De har bönemöten ute på de andra ställena för de sjuka, i kyrkorna och så vidare nere i tabernaklet.

Jag ska fråga er en sak. Hur många troende finns det? Räck upp din hand. Okej. Jag ska citera för er Ordet, vilket är Kristus, Jesu sista uppdrag till världen och till Församlingen, rättare sagt, Han sa så här: ”Dessa tecken ska följa dem som tror, om de lägger sina händer på de sjuka ska de bli friska.” Hur många vet att det där är sant, Markus 16, säg: ”Amen.” [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Okej. Jag ber dig som troende att lägga händerna på någon framför dig. Lägg bara dina händer på någon framför dig, och låt oss var och en be en bön för varandra nu. Lägg dina händer på någon runt omkring dig.

127 Herre, här framför mig är en låda med näsdukar, små stycken av tyg, någon gammal mor som ligger döende någonstans, ett litet barn nära döden, sjuka människor överallt. Vi läser i Bibeln att

de tog näsdukar och förkläden från Paulus kropp, och de lades på de sjuka, och onda andar och orena andar och sjukdomar och problem lämnade människorna. Nu, Herre, vet vi att vi inte är den Helige Paulus, men vi vet att Du fortfarande förblir Jesus, den enda av Gud föreskrivna gudstjänstplatsen. Och nu, i dag, har de här människorna bekänt samma tro, att de de tror liksom de där människorna gjorde. Förvisso har Du skapat ett sätt för dem! Och jag la mina händer på de här näsdukarna och ber om att sjukdomarna och plågorna ska lämna de människors kroppar, som de här kommer att läggas på i Jesu Kristi Namn.

¹²⁸ Nu har vi fått lära oss, att när Israel gjorde sin plikt och kom ut ur Egypten, var de på väg till löfteslandet. Röda Havet kom i vägen för dem. Och Gud tittade ner genom Eldstoden, och havet blev skrämt, drog sig tillbaka och lät Israel passera till löfteslandet. Åh, Gud, titta ner genom Jesu Blod i kväll och må sjukdomen dra sig tillbaka och Satan bli utkastad. Och må människorna övergå till det där löftet om god hälsa och styrka, som Gud sa: "Framför allt önskar jag att du skulle ha framgång med hälsan."

¹²⁹ Som Du nu ser där, Herre Jesus, de här människornas händer som läggs på varandra, de symboliserar deras tro på att Du sa: "Dessa tecken ska följa dem som tror." De ber på sitt eget sätt, för varandra. Nästa person ber för dem.

¹³⁰ Nu, Herre, har den här utmaningen antagits, att Satan, den stora bluffen, han har ingen rätt att hålla ett Guds barn. Han är en besegrad varelse. Jesus Kristus, den enda platsen för tillbedjan, det enda sanna Namnet, besegrade honom på Golgata. Och vi gör anspråk på Hans Blod just nu, att Han besegrade varje sjukdom, varje sjukdom.

Och jag befäller Satan att lämna den här åhörarskaran. I Jesu Kristi Namn, kom ut ur de här människorna, så att de blir fria.

¹³¹ Varenda en som tar emot sitt helande på det skrivna Ordets grund, avlägg ditt vittnesbörd genom att stå upp och säga: "Jag tar nu emot mitt helande i Jesu Kristi Namn." Stå upp på era fötter!

Pris ske Gud! Där har ni det. Titta här borta på krymplingar och så vidare som stiger upp. Pris ske Gud! Så är det. Tro bara. Han är här. Så underbart!

¹³² Ute i åhörarskaran, på utsidan, på uppkopplingarna, ni borde se det! Jag tror att varenda person här inne, så vitt jag vet, eller de flesta av dem står upp nu. Åh, vilken underbar tid! Herrens Närvaro, det är vad det är! "Där Herrens Närvaro är, där är frigörelse, där är frihet." Guds Ande gör oss fria.

¹³³ Nu när Han har helat oss, tror vi det. Han frälste oss, vi tror det. De som vill bli döpta, bassängen är redo. När som helst, vilken stund ni vill komma, kommer det att finnas någon där som tar hand om det.

Och nu tycker jag, att innan vi avslutar, borde vi sjunga en gammal församlingshymn. ”Jag älskar Honom, jag älskar Honom för att Han först älskade mig.” Vi räcker upp våra händer till Gud och sjunger den av hela våra hjärtan!

Vi vill möta er här imorgon, klockan halv tio i samma byggnad, för ämnet *Åktenskap och skilsmässa*. Okej.

Låt oss sjunga den tillsammans nu.

Jag älskar Honom,

Låt den här storaa åhörarskaran sjunga den där nu! Sjung den också långt ute på uppkopplingarna.

För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

¹³⁴ Var gjordes det? På Golgatas träd. Medan vi sjunger den igen, vill jag att ni skakar hand med någon omkring er, säg: ”Gud välsigne dig, pilgrim.”

Jag . . . (. . . ? . . .)
För att Han först . . .
Och köpte min frälsning
På . . .

¹³⁵ Åh, älskar ni inte Honom? Är Han inte underbar? Är Han ditt Gömställe? Han är en Klippa i ett utmattat land, ett Skydd i stormens tid, den enda Fristad jag känner till. Därför:

Min tro ser upp till Dig,
Du Golgata Lamm,
Gudomlige Frälsare.
Hör mig nu, medan jag ber,
Ta bort all min skuld,
Låt mig från och med denna dag
Vara helt och hållet Din!

Låt oss räcka upp våra händer medan vi sjunger den.

Min tro ser upp till Dig,
Du Golgata Lamm,
Åh, Gudomlige Frälsare,
Hör mig nu, medan jag ber,
Ta bort all min synd,
Åh, låt mig från denna dag
Vara helt och hållet Din!

Låt oss böja våra huvuden nu, medan vi nynnar på den.

Medan jag trampar livets mörka irrgång,
Och sorgen breder ut sig omkring mig,
Var Du min Guide!
Bjud mörkret förvandlas till dag,
Torka bort sorgens tårar,
Låt mig inte någonsin gå vilse

Bort från Dig.

Medan ni har era huvuden böjda kommer vår älskade pastor,
broder Orman Neville, att släppa ut åhörarna. n

65-0220 Guds utvalda plats för tillbedjan
Parkview Junior High School
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

SWEDISH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org